

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Michael Schwarz

Žalovaný: Stadt Bochum

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Platnosť článku 1 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2252/2004 z 13. decembra 2004 o normách pre ochranné prvky a biometriu v cestovných pasoch a cestovných dokladoch vydávaných členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 385, s. 1), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 zo 6. mája 2009 (Ú. v. EÚ L 142, s. 1), vzhľadom na článok 8 Charty základných práv Európskej únie, ako aj na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd — Právo osoby na vystavenie cestovného pasu bez toho, aby jej boli odobraté odtlačky prstov

Výrok rozsudku

Z preskúmania poloenej otázky nevyplývalo nijaké zistenie, ktoré by mohlo ovplyvniť platnosť článku 1 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2252/2004 z 13. decembra 2004 o normách pre ochranné prvky a biometriu v cestovných pasoch a cestovných dokladoch vydávaných členskými štátmi, zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 444/2009 zo 6. mája 2009.

(¹) Ú. v. EÚ C 273, 8.9.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 17. októbra 2013 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-344/12) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Talianskou republikou v prospech spoločnosti Alcoa Trasformazioni — Rozhodnutie Komisie 2010/460/ES, ktorým sa táto pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú a nariaďuje sa jej vymáhanie — Nevykonanie v stanovenej lehote)

(2013/C 367/30)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Conte a D. Grespan, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie opatrení nevyhnutných na dosiahnutie súladu s článkami 2, 3 a 4 rozhodnutia Komisie K(2009) 8112 v konečnom znení z 19. novembra 2009 o opatreniach štátnej pomoci C-38/A/2004

(ex NN 58/2004) a C-36/B/2006 (ex NN 38/2006), ktoré Taliansko poskytlo v prospech Alcoa Trasformazioni srl, ako aj porušenie článku 288 ZFEÚ

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote všetky opatrenia nevyhnutné na vymáhanie pomoci, ktorá bola vyhlásená za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom v článku 1 rozhodnutia Komisie 2010/460/ES z 19. novembra 2009 o opatreniach štátnej pomoci C-38/A/04 (ex NN 58/04) a C-36/B/06 (ex NN 38/06), ktoré Taliansko poskytlo v prospech Alcoa Trasformazioni srl, od prijemcu tejto pomoci, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 3 tohto rozhodnutia.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 287, 22.9.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. októbra 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Vec C-391/12) (¹)

[Smernica 2005/29/ES — Nekalé obchodné praktiky — Osobná pôsobnosť — Klamlivé opomenutia v skrytej reklame — Právna úprava členského štátu, ktorá zakazuje akékoľvek uverejnenie za odplatu bez označenia „inzercia“ („Anzeige“) — Úplná harmonizácia — Prísnejšie opatrenia — Sloboda tlače]

(2013/C 367/31)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Žalovaná: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 149, s. 22) a najmä článku 3 ods. 5, článku 4 a článku 7 ods. 2, ako aj bodu 11 jej prílohy I — Neuvedenie označenia v spravodajských reportážach, ktorým je čitateľ uvedený do omylu — Právna úprava členského štátu, ktorá zakazuje akékoľvek uverejnenie za odplatu bez označenia „inzercia“ („Anzeige“)

Výrok rozsudku

Za okolností, aké existujú vo veci samej, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), neslúži na to, aby sa použila voči vydavateľom tlače, takže za týchto okolností sa uvedená smernica má vykladať v tom zmysle, že nebráni uplatňovaniu vnútroštátneho právneho predpisu, na základe ktorého sú títo vydavatelia povinní osobitne označiť, v prejednávanej veci výrazom „inzercia“ („Anzeige“), každé uvarenie vo svojej periodickej tlači, za ktoré dostali odmenu, s výnimkou prípadov, keď už na základe umiestnenia a úpravy tohto uvarenia vo všeobecnosti možno rozpoznať, že ide o inzerciu.

(¹) Ú. v. EÚ C 343, 10.11.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 24. októbra 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumunsko) — Agenția Națională de Administrare Fiscală/SC Rafinăria Steaua Română SA

(Vec C-431/12) (¹)

(Dane — Daň z pridanej hodnoty — Úhrada nadmerného odpočtu DPH započítaním — Zrušenie výmerov týkajúcich sa započítania — Povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zdaniteľnej osobe)

(2013/C 367/32)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Žalovaná: SC Rafinăria Steaua Română SA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Înalta Curte de Casație și Justiție — Výklad článku 183 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Vrátenie nadmerného odpočtu DPH započítaním — Povinnosť daňových orgánov zaplatiť úroky z omeškania v prípade zrušenia rozhodnutí o započítaní súdom

Výrok rozsudku

Článok 183 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v to

zmysle, že je s ním v rozpore, ak zdaniteľnej osobe, ktorá požiadala o vyplatenie nadmerného odpočtu DPH, ktorú dlhovala a zaplatila na vstupe, daňový orgán členského štátu nemôže priznať úroky z omeškania vyplývajúce z toho, že tento daňový orgán neskoro vyplatil nadmerný odpočet, a to za obdobie, počas ktorého boli v platnosti správne akty vylučujúce vyplatenie nadmerného odpočtu, neskôr zrušené súdnym rozhodnutím.

(¹) Ú. v. EÚ C 399, 22.12.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 24. októbra 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg — Nemecko) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Vec C-440/12) (¹)

(Dane — DPH — Hazardné a peňažné hry — Právna úprava členského štátu podriaďujúca prevádzku hracích automatov s obmedzenou výhrou kumulatívne DPH a osobitnej dani — Prípustnosť — Základ dane — Možnosť platiteľa dane preniesť DPH)

(2013/C 367/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Finanzgericht Hamburg — Výklad článku 1 ods. 2 prvej vety, článku 73, článku 135 ods. 1 písm. i), ako aj článku 401 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Zdanenie hazardných alebo peňažných hier — Právna úprava členského štátu, podľa ktorej prevádzka herných zariadení s obmedzenou výhrou podlieha kumulatívne DPH a špeciálnej dani

Výrok rozsudku

1. Článok 401 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, v spojení s článkom 135 ods. 1 písm. i) tejto smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že daň z pridanej hodnoty a osobitná vnútroštátna daň z hazardných hier sa môžu vyberať kumulatívne, pod podmienkou, že táto osobitná daň nemá povahu dane z obratu.